

[TFBoys] Quên Em! Anh Không Làm Được

Chương 54 : Chương 54: Chương cuối

Biển xanh và cát trắng chào đón 3 cặp tình nhân đầy hạnh phúc. Mở ra trước mắt 3 đôi là một bãi biển trải dài và 3 ngôi nhà nhỏ xinh nằm ngay sát nhau. Sau khi dọn đồ mọi người tụ tập làm tiệc ngoài trời. Hôm nay 3 cô không phải làm gì chỉ ngồi chơi để 3 anh trở tài. Nó lựa chọn cách đi dọc bờ biển tìm mấy con sò để về làm chuông gió. Cứ mãi mê tìm như vậy mà nó đi xa khu nhà ở. Đến gần một tảng đá nó lúi húi nhặt mấy cái vỏ sò, không biết rằng có một người đi đến và bịt thuốc mê nó.

Sau khi các anh nấu xong mọi người tụ tập đợi nó về đợi thêm rồi đợi thêm tí nữa nhưng vẫn chẳng thấy bóng dáng nó đâu. Sau đấy nỗi lo dâng trào và 5 người bắt đầu đi tìm. Mọi người thấy một cậu bé đang đi nhặt vỏ trai chạy lại hỏi:

-Em bé em có thấy một chị dáng người dong dong mặc chiếc váy màu trắng đi qua đây không?

-Có ạ. Nhưng em thấy một chị áo đen đã đưa chị ấy đi rồi

Nghe cậu bé nói mặt ai cũng tái nhợt đi và người nghĩ đến đó là Hồ Kỳ Hân. Tại một căn nhà hoang bỏ trống cách xa bờ biển nó được trói lại ở cây cột. Hồ Kỳ Hân xách một xô nước dội thẳng vào mặt nó. Nó từ từ tỉnh dậy và nhận thức được mọi việc. Nó bình tĩnh nói với Hồ Kỳ Hân:

-Hồ Kỳ Hân quay đầu là bờ cô mau thả tôi ra đi.

-Haha. Thả cô ra ư? Vì ai mà tôi mất tất cả? Vì ai mà tôi ra nông nỗi này? Nguyễn Ngọc Băng Nhi hôm nay nếu có chết thì cô và tôi cũng chết_à ta tức tối ném cái cốc về phía nó vỡ choang. Nó thấy mảnh thủy tinh liền cầm giấu nhẹm đi.

Khải đứng ở bờ biển thất thần rồi đôi mắt anh sáng lên như nhớ ra điều gì đấy anh chạy vụt về nhà mở máy tính lên. My thấy lạ liền hỏi:

-Anh bật máy tính lên làm gì vậy?

-Cái vòng tay có Nhi. Cái vòng tay đấy có thiết bị định vị._anh vừa nói mắt không rời khỏi máy tính tay thì liền thoảng.

Tại căn nhà hoang, nó nhân lúc Hồ Kỳ Hân ra ngoài liền cố gắng cửa đút cái dây kia. Tay nó chảy rất nhiều máu nhưng vẫn không thể thẳng nổi lý trí cuối cùng sợi dây cũng đứt. Vừa lúc đấy Hồ Kỳ Hân vào nó chạy ủa ra ấy cô ta ngã vào cửa. Hai người đuổi nhau ra tận bờ biển mặt ai cũng phờ phạc cố sức dìm nhau xuống nước. Vết thương lại ngấm thêm nước muối khiến nó đau đến chảy nước mắt nó vừa giữ vai Hồ Kỳ Hân vừa nói:

-Cô hãy nhận tội đi như vậy mới được khoan hồng.

-Tôi không có tội. Tất cả tội lỗi đều là do cô...tất cả là vì cô_Hồ Kỳ Hân vừa vật nó vừa lắc đầu nguây nguẩy ánh mắt cô ta vừa lóe lên tia sợ hãi lại vừa lóe lên những thù hằn của một con người đầy tội lỗi. Khải đi theo vị trí định vị cuối cùng cũng tìm thấy nó. Cảnh sát cũng đã tập trung rất đông ở đấy và đã bắt Hồ Kỳ Hân đi. Khi bị giải đi cô ta vẫn cố chấp không nhìn vô tội lỗi mà mình đã gây ra. Nó được đưa đến bệnh viện nhưng nó từ chối và muốn về nhà. Mọi người nhìn theo bóng dáng Hồ Kỳ Hân bằng một ánh mắt đầy thương hại.

Việc Hồ Kỳ Hân bị bắt cũng đã là dư luận xôn xao, cổ phiếu của công ty bố cô ta rớt liên tục. Nếu không có nó nhờ Gia Phong và bố nuôi kéo lên thì có lẽ là phá sản. Mặc dù Hồ Kỳ Hân làm ra tội lỗi nhưng cũng chỉ vì cô ta quá yêu Khải nên nó cũng không trách.

-----3 năm
sau-----

Tại một căn nhà nhỏ có tiếng cười của 5 đôi vợ chồng và tiếng nô đùa của những đứa trẻ kháu khỉnh

(- nhà Khải đã được 2 bé trai tên là Vương Tuấn Kiệt và chuẩn bị chào mừng em bé thứ 2. Nhà Nguyên đã được 2 cô bé song sinh tên Vương Hoàng Bảo Nhi và Vương Hoàng Bảo Anh. Nhà Tỉ cũng đã được một bé gái lên 3 và bé trai lên 1 tên Dịch Dương Thiên Duy và Dịch Dương Thiên Kim. Nhà Phong và Rain cũng có hai tiểu thư tên Châu Gia Minh và Kimmese)

Nó đang vui vẻ nấu ăn cùng với các bà mẹ. Bỗng nhận được tin nhắn nó mở ra xem:

- Tôi đang ở ngoài nhà muốn gặp cô! Hồ Kỳ Hân

Đọc xong tin nhắn nó suy nghĩ một lúc rồi ra gặp cô ta. Hồ Kỳ Hân ngồi ở ghế đã ngay gần đấy. Nó từ từ ngồi xuống và hỏi:

-Cô ra từ lúc nào?

-Cũng được 1 tháng rồi. Tôi đến xin lỗi cô vì những chuyện của 3 năm trước. Một thời tuổi trẻ bỗng bột đủ để tôi rút ra nhiều kinh nghiệm và hối hận rất nhiều_nước mắt lăn dài trên khuôn mặt Hồ Kỳ Hân.

-Tôi quên hết rồi chả nhớ gì nữa_nó mỉm cười rồi nói tiếp_Bây giờ cô định làm gì?

-Tôi chưa biết. Hiện tại tôi muốn ở trên chùa một thời gian và dạy những đứa trẻ mồ côi học chữ. Hồ Kỳ Hân nói về kế hoạch trước cho nó nghe. Cô nhìn bụng bầu của nó và hỏi_Cô sắp đẻ chưa? Con trai hay con gái?

-Sắp rồi. Là con gái cô đặt tên cho con bé đi_nó cầm tay Hồ Kỳ Hân sờ vào bụng. Đứa bé trong bụng như cảm nhận được và đạp làm Hồ Kỳ Hân rất vui. Cô ấp úng nói:

-Tôi đặt được sao?

-Tất nhiên rồi_nó nở nụ cười tươi chào đón cái tên mà Hồ Kỳ Hân đặt cho tiểu công chúa.

-Vậy thì là Vương Hạ Băng đi.

Nó gật đầu cười sau đấy nói chuyện thêm lúc nữa rồi tiễn Hồ Kỳ Hân ra về. Vào nhà nó kể qua cho mọi người nghe ai cũng cầu chúc điều tốt lành đến với Hồ Kỳ Hân. Nó lấy cái bánh nước trên bàn ăn tấm tắc khen ngon, bỗng nhiên dừng lại. Tay vợ lấy đầu Khải sau đấy hét toáng lên:

-Em đau bụng quá

Mọi người đơ ra vài giây sau đấy mới cuống lên:

-Sắp đẻ rồi sắp đẻ rồi.

Gia Phong vội ra lấy xe còn Khải thì chịu trận cho nó dứt tóc anh cứ luôn miệng kêu:

-Vợ ơi...vợ ơi em nhẹ tay thôi cái đầu của anh.

Vậy là mọi người đưa nó đến bệnh viện chỉ 30 phút sau đã chào đón một tiểu công chúa bé nhỏ ra đời mang tên Vương Hạ Băng.

=====HẾT=====

Xin chào tất cả các bạn. Đây là một chặng đường với các bạn cùng với "Quên em!Anh không làm được" đã kết thúc tại đây. Cảm ơn mọi sự ủng hộ của các bạn. Và mình cũng có ý định sẽ ra thêm truyện mới mong tất cả các mem ủng hộ. Khảo sát các bạn tí nhé. Mình định viết chương ngoại truyện để thêm lưu luyến cho câu chuyện này. Chương ngoại truyện sẽ mang yếu tố 16+ nhé. Nếu muốn đọc thì cmt nhé nhiều thì sẽ đăng còn nếu không muốn thì có thể kết thúc truyện ở đây. Một lần nữa cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện của mình!!!!

LINK Truyện:

[TFBoys] Quên Em! Anh Không Làm Được

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tfboys-quen-em-anh-khong-lam-duoc-3465193.html>

LINK Chương này:

Chương 54: Chương cuối <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tfboys-quen-em-anh-khong-lam-duoc-3465193/chuong-54.html>